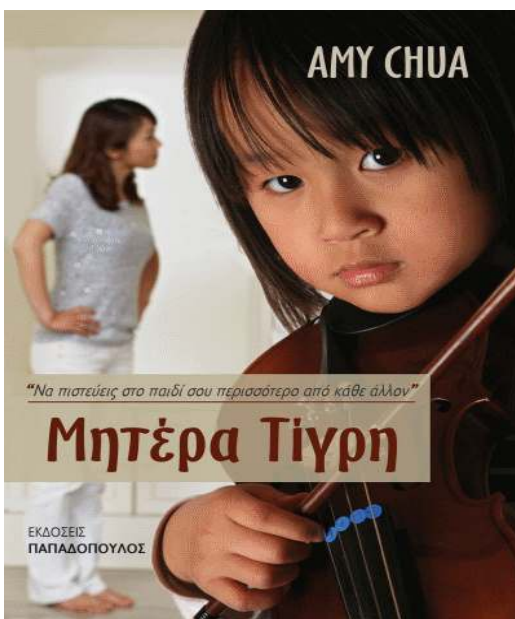

Μια «μητέρα-τίγρη» εξομολογείται

27/11/2013

Γράφει η **Δήμητρα Μαυρίδου**

Ξεκίνησα να διαβάζω αυτό το βιβλίο, προκατειλημμένη και αρνητική! Πώς γίνεται μια μητέρα να είναι τόσο σκληρή με τα παιδιά της; Παιδιά είναι...

Στην πορεία, έπιασα τον εαυτό μου να αρχίζει να τρέφει μια συμπάθεια για την κινέζα μαμά-τίγρη, γιατί αν μη τι άλλο πίσω από την αυστηρή διαπαιδαγώγηση «έκρυβε» μια αφοσίωση για τα παιδιά της. Τελικά τελειώνοντας την ανάγνωση, κατάφερα να κατανοήσω τις πράξεις της και τον στόχο τους. Δεν μπόρεσα όμως να συμφωνήσω μαζί της...

Για να μπούμε στο κλίμα

«Το βιβλίο της Amy Chua "Μητέρα Τίγρη", εκδόσεις Παπαδόπουλος είναι μια συγκλονιστική ματιά στο πιο σύγχρονο είδος πολέμου: την καθημερινή μάχη που δίνει κάθε μητέρα για την ανατροφή των παιδιών της, 24 ώρες το εικοσιτετράωρο, επτά μέρες τη βδομάδα. Είναι η εξομολόγηση της "Μητέρας – Τίγρης", μιας γυναίκας επιτυχημένης επαγγελματικά και ταυτόχρονα παραδοσιακά αφοσιωμένης στην οικογένειά της. Μέσα από τις σελίδες του, αποκαλύπτει τα οφέλη αλλά και το κόστος τού να μεγαλώνει τα παιδιά της, Σοφία και Λούλου, με τον αυστηρό τρόπο της απαιτητικής κινεζικής παράδοσης, όπου μόνο η πρωτιά είναι αποδεκτή, απέναντι στον πιο χαλαρό, ανεκτικό και ήπιο τρόπο της δυτικής κοινωνίας. Η διήγησή της άλλοτε προκλητική και άλλοτε πνευματώδης είναι διανθισμένη με μοναδικά αιχμηρό χιούμορ. Το βιβλίο της Amy Chua έγινε bestseller στις ΗΠΑ, δημιούργησε θύελλα συζητήσεων και αντιπαραθέσεων και στη συνέχεια μεταφράστηκε σε περισσότερες από 30 γλώσσες, μπαίνοντας δυναμικά στις λίστες των bestseller

στην Μεγ. Βρετανία, την Γερμανία, το Ισραήλ, την Κορέα, την Πολωνία, την Κίνα και την Ταϊβάν».

Τα πολλά ερωτηματικά

Περιπλανώμενη στις σελίδες του βιβλίου, έκανα αρκετά flash back και στην δική μου παιδική ηλικία και θυμήθηκα αρκετά παρόμοια περιστατικά της δικής μου καθημερινότητας. Ένα έχω να πω: Αν είναι έτσι όλες οι κινέζες μητέρες, ευτυχώς που η δική μου μαμά είναι Ελληνίδα! Ομολογουμένως υπήρξαν αρκετές μαμάδες φίλων και γνωστών που πλησίασαν αρκετά την συγγραφέα του βιβλίου. Δεν μπορώ να ξεχάσω μαμά φίλης που την υποχρέωνε το καλοκαίρι να διαβάξει όλο το απόγευμα, σε ηλικία δημοτικού. Αν μη τι άλλο είναι υπερβολικό. Δεν, λέω το κοριτσάκι τελικά «προόδευσε» και έκανε και μεταπτυχιακό, αλλά σίγουρα υπάρχει και πιο ήπιος δρόμος... Αν το τίμημα για την επαγγελματική επιτυχία είναι η θυσία της παιδικής ηλικίας, «ευχαριστώ, αλλά δεν θα πάρω.» Ευτυχώς, σύμφωνα με τους ψυχολόγους, το θέμα της διαπαιδαγώγησης δεν είναι άσπρο ή μαύρο, αλλά μάλλον γκρι. Εκεί βρίσκεται και η αλήθεια για τα όρια και το που πρέπει να αρχίζουν και που να τελειώνουν...

Είναι κοντά στην εμμονή και τον ψυχαναγκασμό ή πιο κοντά στην άνευ όρων αγάπη και την καταπάτηση της ελευθερίας του άλλου; «Μάλλον κάπου ανάμεσα, γιατί οτιδήποτε ακραίο πολλές φορές ενέχει και την υπερβολή, κι εδώ αυτό που χρειαζόμαστε περισσότερο είναι το μέτρο», μας εξηγεί η κα Βάσια Σαραντοπούλου, ψυχολόγος. Και γιατί χρειαζόμαστε όρια;

«Τα παιδιά χρειάζονται τα όρια, προκειμένου να αισθάνονται ασφαλή, να αισθάνονται ότι υπάρχει κάποιος κανόνας, και ακόμα καλύτερα κάποιος ενήλικας που θεσπίζει αυτό τον κανόνα, ο οποίος το προστατεύει, το προσέχει και μπορούν να στηριχτούν πάνω του».

Νομίζω εδώ ακριβώς υστερεί η μητέρα-τίγρης Amy Chua. Αγαπάει τις δύο κόρες της, έχει ανυξημένες προσδοκίες για αυτές, αλλά ξεχνάει (συνειδητά) ότι είναι πρόκειται για παιδιά και όχι στρατιώτες. Για αυτό και προκειμένου να πετύχει το στόχο της, κάνει όλα όσα δεν επιτρέπουν οι ψυχολόγοι. Δεν προσέχει τις λέξεις που θα χρησιμοποιήσει για να απευθυνθεί στο παιδί, είναι επικριτική, δεν αναγνωρίζει τα λάθη της, συγκρίνει τη μια της κόρη με την άλλη και μας υπενθυμίζει συνεχώς πόσο διαφορετική άποψη περί διαπαιδαγώγησης, έχουν οι κινέζες μητέρες από τις μητέρες της δύσης.

Παρόλα αυτά, δεν επικροτώ σε καμία περίπτωση ούτε και το άλλο άκρο, κάποιες μαμάδες τελείως αδιάφορες που αφήνουν τα παιδιά τους ανεξέλεγκτα, δεν λένε όχι για να μην τα καταπιέσουν και τα παιδιά απλά χάνουν το μέτρο, δυστυχώς πολλές φορές δια παντός...

Τελικά, το ζητούμενο για κάθε γονιό είναι μια φράση της συγγραφέως που νομίζω ότι πρέπει να την κρατήσουμε καλά στο μυαλό μας: «Να πιστεύεις στο παιδί σου περισσότερο από κάθε άλλον», Amy Chua.

<http://www.familylife.gr/el/paidi-2-6/psychologia/987-%CE%9C%CE%B9%CE%B1-%C2%AB%CE%BC%CE%B7%CF%84%CE%AD%CF%81%CE%B1-%CF%84%CE%AF%CE%B3%CF%81%CE%B7%CF%84%CE%BB-%CE%B5%CE%BE%CE%BF%CE%BC%CE%BF%CE%BB%CE%BF%CE%B3%CE%B5%CE%AF%CF%84%CE%B1%CE%B9>